Carme - Catalunya

Autor:
Data de publicació: 17-07-2021

Onomasticon Cataloniae

Índex alfabètic

Resultats

VIII/268
VU,183bl4 Crespi, Carmen II, 109b 18 CRIANCO . ffl, 468bl0
VIII/251
CARME III, 278b42 Carraneta, La III, 285al7 VI, 133b32
VIII/251
Carme 1,83 CARRÁNIMA III, 288b42 Carriona, La III, 292a3
VIII/251
CARMENÇO DI, 279a21 Carranima VII, 367al3 Carrión de Calatrava III, 490b4
VIII/251
CARMENIU III, 279a46 Carrapósa, Cova de III, 284a57 Carrions, Es ffl, 291b57
VIII/251
Carmeniu V. I69a24 Carrapósa, Serra de III, 284a57 Carriotxa 1,102
VIII/142
Coro de Carmelo, i avui són conreus però m'expli-
VI/180
45 Carmelo Giner, « Toponimia de Pego», publ. a l'Al-
VI/163
Paretstortes, V. Perestortes dent del convent deis carmelites d'Areny i llegit
VI/434
tar del Carme, La r. del Carme); cap al SE., hi ha en-
VI/357
Lz. Vargas ni, 14). guretat la identificado que proposa la Prof. Carme
VI/215
rublert de pedres'. Petreqâl nom d'un antic carmen és gaire probable pel que fa a NPP pre-romans
VI/218
de Ponent i el del Carme a Bna.) < pou de la Creu Pineda, municipi del Maresme, a la costa, entre el
VI/172
nia). Seybold suggeria esmenar en tbrnjs, que es un home al-b/ru& c. 1580-90 (Carme Barceló,
VI/254
al-pummün 'la pomera de les pomeres' 'la magnifi- Ens orienta el nom que Carme Barceló assenyala
IV/367
Partida del terme de Montuïri (Mallorca) (XLI, el barrí del Pedro del Carme (mig incendiada en els
IV/46
ciente construcción, dedicada a N. S. del Carmen. Era
IV/46
teneció a los religiosos carmelitas». Poblé i municipi de la baixa Cerdanya.
IV/46
la capilla»: la que hi tenien els carmelites. Car com 341), poble de 1000 hab., 80 k. al NE. d'Almería. Can-
IV/151

bò (Carmeniu i Sta. Creu) i seguit de Pallerols del Can- me en els NLL dels nostres Pirineus, especialment
IV/468
canigonenc. I ho comprova el gentilici joguinès, for- Bonsuccés al Carme), ja esmentat en el dietari de
IV/68
tre altres de l'arag. Atnsa, i de La Guinsa de Taüll, neral (esme > erme, CHAZMA > Carme, isla > irla,
IV/426
Charamenil ['Carmeniu'] -- débita mea persolvantur (AUSCULTARE), Hostalric > Estelric.
IV/64
gordans et --- Fornellos», precepte del rei Lluís {Cat. Espaén, Boloriu, Carmeniu, Angeláis, Gombrèn, Ar-
IV/136
garet contigu al poble de Carme, l'ètimon del qual, gr. 5 mia, sobretot menor» (DECat n i , 662^33 ss.).
VII/404
I6OO (35 moriscos, del Duc de Villahermosa, p. 108), Carmelo, cap ais alts de Gracia, entre Josepets i les
VII/328
men. a Carmelo Echegaray (Donostia, 50-40), que el on s'hi cantava l'Odissea augusta.
VII/206
gantesc a l'extrem E. de Tenerife (Carmelo G. Cabre- ta meva del seu error, contestà amb una altra reco-
VII/340
També en els dominis ve'ins ha passat a NL: Vila- Ci. de Lda., amb dades antigües de la Trav. del Carme
VII/16
doz com «convento de Carmelitas calzados --- está
VII/414
nestir femeni del Cistell, entre 1231-1399. Però ja hem 15 espt. a la zona de Xàtiva. Carme Crespi de Valldaura
VII/362
na, entre el Morrot i la platja de La Farola del Lio- 25 (art. signât per Carme Massana, amb cita dels mateixos
I/67
d'aquest nom aràbic (Asín ens té molt escarmentats) una a davant la qaf només pot sonar
I/234
es del monestir de madona sancta Maria del Carme de Malorques».
II/269
gellet (Gavarra, xviii, 68.18) i podria venir d'un CUM- mostrava el bon erudit locai Carmelo Giner; en el re-
II/152
-ric sino -re). Carme Barceló {Minorías Islam. P. Val.), p. 354,
II/109
Margalida (XLI); ja en el m. Despuig, i cases d'~ Mas- Xè i, 385). El 1883 una Carmen Crespi de Valldaura
II/467
tar fets d'història lingüística, separats per molts cen- dit ens té escarmentáis per les seves inexactituds en
II/102
431 pp. Carme Llorca Vilapiana, Monografia de Al- tor Jordi Valor, fidel paladi del poble i de la nostra pà-
II/187
R de Carme i la Llacuna, i a l'esq., ja cap a la r. de err. Cariar/Cascar slia de corregir sens dubte en Val-
II/89
tat boïr xxxiii, 106.13. Carmel Giner (tan ben infor- cilment concebible seria anomenar 'bou' un mas o
II/81
meli i Montoliu: «a collo de Albaric usque ad Fran- més quan ja estem escarmentats dels procediments
II/11
Mitxelena ens diu (Apell., S 570) que al costat del 45 (p. 43), on tan sovint ens escarmentava. Però ací cal
II/113
ár. al-cidua 'la orilla del río'. Verificant-ho, escarmen- més modernes i poc instructives En Manent. Ja el
II/312
(pp. 349, 364, 366, 468) anomenant moites de les se- Carme (Anoia); cosa molt versemblant en aquest cas,
II/86
Però Asín ens té escarmentáis amb un munt d'etimo- nassal ---» 1961. Gentilici: bocassins (i de malnom
II/260
d'una antiga alq. d'Albaida (SSiv. 413). No pensem en alguns deis escribes ; el treball de Carmel Biarnès «Els
III/342
> catllar (cf. DECat il, 626^2-5; 628b5). Lo Catxo, pda. de Carmeniu (Alt Urgell) (xxxvin,
III/359
Es repeteix en molts llocs menors, en part també Miralies i Carme, hi ha un paratge que en diuen ha

III/177
nòlic (parr. St. Julià) c. 1800 alt. (m: del Conseil, Caime, V. Carme Caió, V. junt amb Caella
III/58
Bolicarnea» 898, després Bollecarne, 1045, Volcarme Hi ha semblança amb uns NPP germànics: sigui
III/383
del riu amb la riera de Carme. Fou propietat de la més, és damunt d'una carena ben alta i escarida).
III/383
Carme i l'Anoia. ret (CoDoACA XII, 74).
III/32
Bas de Carme, en la qual vaig triar més aviat l'altra 169.24). Valí del Blancaret te. Llívia (regada per la
III/464
duna «doña Carmen Crespi de Valdaura» que s'inti- ració; per mi mateix, però, tant o més
rebuscades
III/278
B) Aquesta -d- juntament amb el paisatge, conspi- CARME
III/279
CARMENIU
III/279
Prat de Carme, partida del terme de Baiasca (xxxvii, tar com -ç], Cart. id. (187.7), és a dir l'antecessor de
III/279
Piedrafita i la de Pondiellos, a 25 k. ONO. de la Vali 5 Carmeniu» f° 7v°, --- Carmaniu f° l l r ° . Hi hagué,
III/279
Carme és ben conegut pel gran avene que porta el seu genitiu s'hauria vocalitzat en -u segons la nostra fo-
III/279
CARMENÇÔ o QUERMANÇÔ de lectura per *Kasaminiz degut al seguit de lletres
III/279
chonus» a. 1086. sonora, en cat. se sol canviar en r (CHASMA > Carme,
III/279
«Omnes de Carmensono» a. 1279 {Cart. Roca-rossa, Quant al NP, sí que ho era, però romà. I aquí fins
III/279
CARMENIU El poderos militar laietano-romà es devia haver fet
III/271
per a més martiri els seus correligionaris carmelites s. v., pp. 396-399 i 410, i el mapa de l'extensió pro-
V/364
essent deformació intencional, a causa de les gui- ser també Carmeniu (art. supra) que apareix pri-
V/364
tants mostren e en la 2â sil laba, incloent-hi 4 men- pas é) (Eormiu, Beliu, -maniu, Barnils, Carmeniu).
V/184
explicats allí ni aixi explicables), i escarmentats del 50 tant de l'altra solució de kayad > kâd, propia, en
V/189
Carme NL < %á(5La etc.4 renar, i amb M- segons la major part de les variants.
V/169
de Carmeniu a l'Urgellet, provinent de CASIS MENÍCI Vall-de-maniu a on s'hauria mantingut la de l'avi.
V/283
(fr. puy), com ho féu l'aficionat M. Paul Viteau en d'Anoia, a la vali de la riera de Carme (dita en aquest
V/156
gabei «raillerie, vacarme» (PDPF). El que ja no és ha foques a la costa del Principat). I és que no és
V/64
J.F.C. feia escèptics l'allunyament, escarmentats, fem en-
V/420
Francisca Mulet, carmelita de Palma, i Fc. Mulet, metge com que hi ha un turó, jo ho equipararía amb Els

Volums:

I. Toponímia antiga de les illes balears
II. Els noms de lloc i noms de persona de totes les terres de llengua catalana (A-BE)
III. Els noms de lloc i noms de persona de totes les terres de llengua catalana (BI-C)
IV. Els noms de lloc i noms de persona de totes les terres de llengua catalana (D-J)

V. Els noms de lloc i noms de persona de totes les terres de llengua catalana (L-N)
VI. Els noms de lloc i noms de persona de totes les terres de llengua catalana (O-SAI)
VII. Els noms de lloc i noms de persona de totes les terres de llengua catalana (SAL-VE)
VIII. Els noms de lloc i noms de persona de totes les terres de llengua catalana (VI-Z)

Descàrrega de documents PDF

Basat en ONOMASTICON CATALONIAE de Joan Coromines (oncat.iec.cat)

Servei ofert per intergrid.cat

---

https://getpocket.com/read/2534916558